BLOOMSBURY

Alcestis 280–392 (here 1–114)

2018–2019 Prescription

ALCESTIS: Ἄδμηθ′, ὁρᾷς γὰρ τἀμὰ πράγμαθ′ ὡς ἔχει,
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν ἃ βούλομαι.
ἐγώ σε πρεσβεύουσα κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ′ εἰσορᾶν
θνῄσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ′ ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἤθελον
καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι.
οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσα σοῦ
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν, οὐδ′ ἐφεισάμην
ἥβης, ἔχουσ′ ἐν οἷς ἐτερπόμην ἐγώ.
καίτοι σ′ ὁ φύσας χὠ τεκοῦσα προύδοσαν,

καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίου,
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεὐκλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοὔτις ἐλπὶς ἦν
σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
κἀγώ τʹ ἂν ἔζων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον,
κοὐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες
καὶ παῖδας ὠρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθʹ οὕτως ἔχειν.
εἶέν· σύ νύν μοι τῶνδʹ ἀπόμνησαι χάριν·
αἰτήσομαι γάρ σʹ ἀξίαν μὲν οὔποτε
(ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον),
δίκαια δʹ, ὡς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς
οὐχ ἧσσον ἢ ʹγὼ παῖδας, εἴπερ εὖ φρονεῖς.
τούτους ἀνάσχου δεσπότας ἐμῶν δόμων

καὶ μὴ ’πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις,
ἥτις κακίων οὖσ’ ἐμοῦ γυνὴ φθόνῳ
τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ’, αἰτοῦμαί σ’ ἐγώ·
ἐχθρὰ γὰρ ἡ ’πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις
τοῖς πρόσθ’, ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα.
καὶ παῖς μὲν ἄρσην πατέρ’ ἔχει πύργον μέγαν
ὃν καὶ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν·
σὺ δ’, ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς;
ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρί;
μή σοί τιν’ αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα
ἥβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους.
οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ
οὔτ’ ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ, τέκνον,

BLOOMSBURY

παροῦσ′, ἵν′ οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.

δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ′ οὐκ ἐς αὔριον

οὐδ′ ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,

ἀλλ′ αὐτίκ′ ἐν τοῖς οὐκέτ′ οὖσι λέξομαι.

χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μέν, πόσι,

γυναῖκ′ ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,

ὑμῖν δέ, παῖδες, μητρὸς ἐκπεφυκέναι.

CHORUS: θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἅζομαι·

δράσει τάδ′, εἴπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνει.

ADMETUS: ἔσται τάδ′, ἔσται, μὴ τρέσῃς· ἐπεί σ′ ἐγὼ

καὶ ζῶσαν εἶχον καὶ θανοῦσ′ ἐμὴ γυνὴ

μόνη κεκλήσῃ, κοὔτις ἀντὶ σοῦ ποτε

τόνδ′ ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξεται.

οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρὸς εὐγενοῦς

οὔτ′ εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνή.
ἅλις δὲ παίδων· τῶνδ′ ὄνησιν εὔχομαι
θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα.
οἴσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σὸν
ἀλλ′ ἔστ′ ἂν αἰὼν ούμὸς ἀντέχῃ, γύναι,
στυγῶν μὲν ἥ μ′ ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ′ ἐμὸν
πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
σὺ δ′ ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα
ψυχῆς ἔσωσας. ἆρά μοι στένειν πάρα
τοιᾶσδ′ ἁμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;
παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ′ ὁμιλίας
στεφάνους τε μοῦσάν θ′ ἣ κατεῖχ′ ἐμοὺς δόμους.
οὐ γάρ ποτ′ οὔτ′ ἂν βαρβίτου θίγοιμ′ ἔτι
οὔτ′ ἂν φρέν′ ἐξάραιμι πρὸς Λίβυν λακεῖν

αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξείλου βίου.
σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν
εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
ᾧ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρας
ὄνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
δόξω γυναῖκα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν·
ψυχρὰν μέν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ᾽ ὅμως βάρος
ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν. ἐν δ᾽ ὀνείρασιν
φοιτῶσά μ᾽ εὐφραίνοις ἄν· ἡδὺ γὰρ φίλους
κἀν νυκτὶ λεύσσειν, ὅντιν᾽ ἂν παρῇ χρόνον.
εἰ δ᾽ Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῆν,
ὥστ᾽ ἢ κόρην Δήμητρος ἢ κείνης πόσιν
ὕμνοισι κηλήσαντά σ᾽ ἐξ Ἅιδου λαβεῖν,
κατῆλθον ἄν, καί μ᾽ οὔθ᾽ ὁ Πλούτωνος κύων

οὔθ′ οὑπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων
ἔσχ′ ἄν, πρὶν ἐς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον.
ἀλλ′ οὖν ἐκεῖσε προσδόκα μ′, ὅταν θάνω,
καὶ δῶμ′ ἑτοίμαζ′, ὡς συνοικήσουσά μοι.
ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ′ ἐπισκήψω κέδροις
σοὶ τούσδε θεῖναι πλευρά τ′ ἐκτεῖναι πέλας
πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.

CHORUS: καὶ μὴν ἐγώ σοι πένθος ὡς φίλος φίλῳ
λυπρὸν συνοίσω τῆσδε· καὶ γὰρ ἀξία.

ALCESTIS: ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ′ εἰσηκούσατε
πατρὸς λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
γυναῖκ′ ἐφ′ ὑμῖν μηδ′ ἀτιμάσειν ἐμέ.

ADMETUS: καὶ νῦν γέ φημι καὶ τελευτήσω τάδε.

Al. ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου.

Ad. δέχομαι, φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερός.

Al. σύ νυν γενοῦ τοῖσδ′ ἀντ′ ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.

Ad. πολλή μ′ ἀνάγκη, σοῦ γ′ ἀπεστερημένοις.

Al. ὦ τέκν′, ὅτε ζῆν χρῆν μ′, ἀπέρχομαι κάτω.

Ad. οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονούμενος;

Al. χρόνος μαλάξει σ′· οὐδέν ἐσθ′ ὁ κατθανών.

Ad. ἄγου με σὺν σοί, πρὸς θεῶν, ἄγου κάτω.

Al. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνῄσκοντες σέθεν.

Ad. ὦ δαῖμον, οἵας συζύγου μ′ ἀποστερεῖς.

Al. καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται.

Ad. ἀπωλόμην ἄρ′, εἴ με δὴ λείψεις, γύναι.

Al. ὡς οὐκέτ′ οὖσαν οὐδὲν ἂν λέγοις ἐμέ.

Ad. ὄρθου πρόσωπον, μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν.

Al. οὐ δῆθ′ ἑκοῦσά γ′· ἀλλὰ χαίρετ′, ὦ τέκνα.

Ad. βλέψον πρὸς αὐτούς, βλέψον.

Al. οὐδέν εἰμ′ ἔτι.

Ad. τί δρᾷς; προλείπεις;

Al. χαῖρ′.

ἀπωλόμην τάλας.

Ch. βέβηκεν, οὐκέτ′ ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.